

ABSTRAKT

Tato případová studie se pokouší na základě terénního výzkumu provedeného v jedné mateřské škole popsat proces přechodu dítěte od rodiny do širší společnosti. V rámci tohoto procesu byly pozorovány a popsány specifické způsoby jednání jednotlivých aktérů: rodičů, učitelů a především pak samotných dětí, které mají výrazný inscenační charakter. Východiskem práce je přesvědčení Lawrence Hirschfelda v článku „*Why Don't Anthropologists like Children?*“ (Hirschfeld, 2002), že děti jsou v procesu přijímání společenských norem a hodnot aktivními činiteli, kteří rovněž vytváří to, co sám autor nazývá tzv. „dětskou kulturou“. Proces oddělování se od rodiny je pak v první řadě procesem oddělování se od matky. V této souvislosti byla pozorována a popsána specifická instituce tzv. zástupného objektu (fr. „doudou“). V prostředí mateřské školy se rovněž formuje skupina dětí v konkrétním čase a místě a s tím související skupinová identita. Veškeré způsoby jednání, které se uplatňují v popsaném přechodu od rodiny do širší společnosti, zasahují i „tělesnost“ dítěte. Právě skrze ní jsou společenské normy a pravidla přijímány.

Klíčová slova:

Přenos kulturních norem a hodnot, raná skolarizace, přechodový objekt, object-relations theory, vazbové chování (attachment behavior), skupinová identita, embodied experience, psychosociální vývoj, dětská kultura, body hexis, gendrové role, volná hra